

A-19163
EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUM
PÕLLUMAJANDUSLIKU PROPAGANDA VALITSUS

NÄIDIS-ÕPPEKAVA

TEISE JÄRGU PÕLLUMAJANDUS-
MEISTRITE ETTEVALMISTAMISEKS

SÕOTADE TOOTMISE ALAL

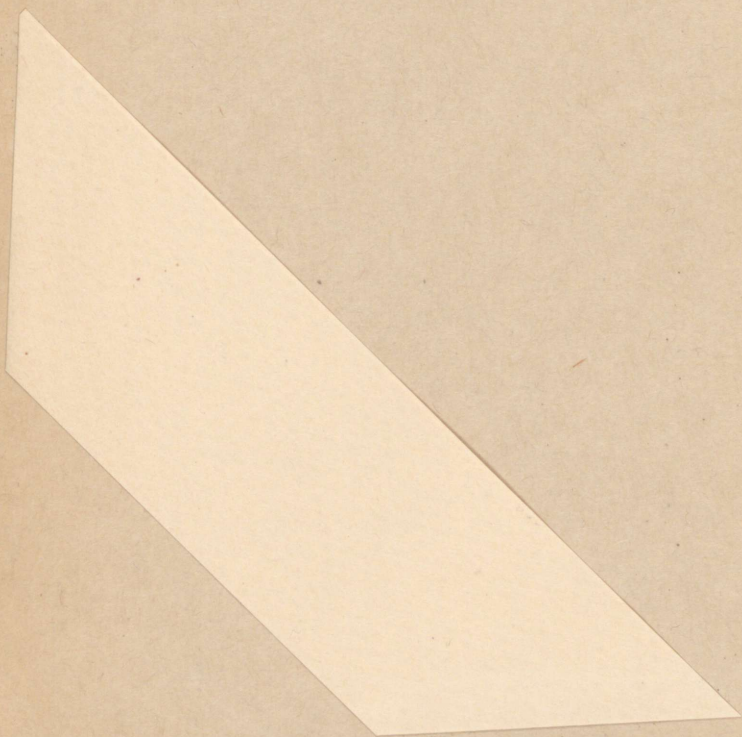
KOLMEAASTASTE AGROTEHNILISTE KURSUSTE

II ÕPPEAASTA

EESTI RIIKLIK KIRJASTUS • TALLINN 1951

ARH

A-19163

EESTI NSV PÖLLUMAJANDUSE MINISTEERIUM
PÖLLUMAJANDUSLIKU PROPAGANDA VALITSUS

NÄIDIS-ÕPPEKAVA

TEISE JÄRGU PÖLLUMAJANDUS-
MEISTRITE ETTEVALMISTAMISEKS

SÕOTADE TOOTMISE ALAL

KOLMEAASTASTE AGROTEHNILISTE KURSUSTE

II ÕPPEAASTA

EESTI RIIKLIK KIRJASTUS · TALLINN 1951

Vastutav toimetaja A. Kruus.

Tehniline toimetaja E. Plaks.

Ladumisele antud 9. X 1951. Trük-
kimisele antud 13. X 1951. Paber
56:79 sm, 1/16. Trükiarv 1000. Trüki-
poognaid 1. Formaadile 60×92
kohaldatud trükipoognaid 0,80.
Arvutuspoognaid 0,81. Tellimise
nr. 1785. MB-14597. Trükikoda
„Punane Täht“, Tallinn, Pikk 54/58.

На эстонском языке.

Примерная программа подготов-
ки мастера сельского хозяйст-
ва второго разряда по кормо-
производству.

Tasuta.

2

Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu

17890

ARHIIVKOGU

SISSEJUHATUS.

Kolmeaastaste agrotehniliste kursuste teisel õppeaastal valmistatakse ette teise järgu põllumajandusmeistreid, kes omandavad teadmisi ja eesrindlike töövõtteid ja -meetodeid suurte saakide kasvatamiseks ühe kultuuri või samalaadsete kultuuride rühma alal.

Käesoleva õppekava alusel valmistatakse ette teise järgu põllumajandusmeistreid söötadetootmise alal, kusjuures õppekavas on 150 tundi (30 üldteoreetilist tundi, 62 söötadetootmise teoreetilist tundi, 58 tundi praktikat ja 10 tundi eksameiks). Kuna üldosa teemad on ühised kõikidele õpperühmadele, võib neid läbi võtta ühiselt kõigi kuulajatega.

Teoreetilise õppuse põhivormiks kolmeaastastel kursustel on vestlustunnid. Lektori vestlus peab olema arusaadav, elav ja tihedalt seotud antud kolhoosi või sovhoosi tootmistööga ja -ülesannetega. Seejuures tuleb ulatuslikult kasutada näitlikke õppevahendeid (mulaažid, naturaaleksponaadid, tabelid, diagrammid jne.) ja põllumajanduslikke õppefilme.

On vajalik, et õpperühmade juhatajad teemade käsitlemisel tutvustaksid kuulajaid põhjalikult teadusliku uurimise asutiste saavutustega ja eesrindlike kolhooside, sovhooside ja üksikute eesrindlaste kogemustega suurte kartuli-, sööda-juurviljade ja silokultuuride saakide kasvatamisel.

Käsitletava teema põhjalikumaks läbivõtmiseks peavad õpperühmade juhatajad tutvustama kuulajaid vajaliku kirjandusega ja andma neile ülesandeid materjali iseseisvaks läbitöötamiseks. Uhtlasi on vajalik, et kõik õppusest osavõtjad sooritaksid õppekavas ettenähtud praktilised tööd.

Teise järgu põllumajandusmeistri nimetuse omistamisel arvestatakse mitte ainult õppusest osavõtja teoreetilisi teadmisi, vaid ühtlasi ka saavutusi tema otsesel tööalal. Seejärel on vajalik, et õpperühmade juhatajad ja kõik õppusest osavõtjad pööraksid tõsiselt tähelepanu õpitu viivitamatule rakendamisele praktikasse, mis on tähtsaimaks tingimuseks saakide ja toodangu suurendamisel kolhoosides ja sovhoosides.

Õppeaja jaotus.

Jrk. nr.	Teema	Tundide arv		
		Kokku	Teoreetilisi tunde	Praktilisi tunde
1.	Partei ja valitsuse tähtsamaid otsuseid põllumajanduse alal. Sõjajärgse stalinliku viisaastaku plaani edukas täitmine põllumajanduses	6	6	—
2.	Põllumajanduse peaülesanne on kõigi põllumajanduskultuuride saakide ja loomade arvu kiire suurendamine koos loomade produktiivsuse tõstmisega. Traktorijaamade juhtiv osa nende ülesannete täitmisel	4	4	—
3.	Kolhooside järjekordsed ülesanded põllumajanduskultuuride saakide suurendamisel ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmisel. Põllumajanduses peituvate sisemiste reservide ärakasutamine. Teaduse saavutused ja eesrindlaste kogemused	10	10	—
4.	Abinõud põllumajanduse edasiarendamise riikliku plaani täitmiseks . . .	10	10	—
5.	Söötade tootmine	2	2	—
6.	Niitude ja karjamaade parandamine . .	28	14	14
7.	Põldheinakasvatus	16	8	8
8.	Mahlakate söötade tootmine	14	6	8
9.	Söödateraviljade tootmine	10	4	6
10.	Loomade karjatamine ja haljassöödakonveier	14	6	8
11.	Heina koristamine	8	4	4
12.	Söötade sileerimine	12	6	6
13.	Söötade arvestus ja säilitamine . . .	6	2	4
14.	Töö organiseerimine söötade tootmisel ja lisatöötasu	10	10	—
Kokku		150	92	58
Eksamid		10	10	—
Uldse kokku		160	102	58

1. teema.

Partei ja valitsuse tähtsamaid otsuseid põllumajanduse alal. Sõjajärgse stalinliku viisaastaku plaani edukas täitmine põllumajanduses — 6 tundi.

NSV Liit kui eesrindliku sotsialistliku põllumajanduse maa. UK(b)P Keskkomitee 1947. a. veebruaripleenumi otsus „Abinõudest põllumajanduse arendamiseks sõjajärgsel perioodil“. Sõjajärgse stalinliku viisaastaku plaani edukas täitmine. Traktorijaamade, kolhooside ja sovhooside edusamud teravilja-, lina- ning teiste kultuuride saakide ja kogutoodangu suurendamisel.

„Kolhooside ja sovhooside produktiivse ühisloomakasvatuse arendamise kolme aasta plaan (1949—1951)“ ja selle täitmine. Loomakasvatusele kindla söödabaasi loomise ülesanded.

Eesrindlike kolhooside ja sovhooside saavutusi sõjajärgsel perioodil. Sotsialistliku töö kangelaste kogemusi suurte saakide saamisel.

Saakide maailmarekordid: 101 ts nisu ha-lt, saadud Novosibirski oblasti kolhoosniku sm. Sergejeva poolt; 1906 ts suhkrupeeti ha-lt, saadud Kasahhi NSV Kirovi-nimelise kolhoosi lülivanema sm. Bitai Tatenova poolt; 200 ts hirssi ha-lt, saadud Aktjubinski oblasti kolhoosniku sm. Bersijevi poolt jt.

Rajooni kolhooside, sovhooside ja eesrindlaste saavutusi põllumajanduskultuuride suurte saakide kasvatamisel.

Rajooni kolhooside, sovhooside ja eesrindlaste saavutused loomade tõulisuse parandamisel ja produktiivsuse tõstmisel ning tugeva söödabaasi loomisel.

2. teema.

Põllumajanduse peaülesanne — kõigi põllumajanduskultuuride saakide ja loomade arvu kiire suurendamine koos loomade produktiivsuse tõstmisega. Traktorijaamade juhtiv osa nende ülesannete täitmisel — 4 tundi.

Võimalusi kolhoosides ja sovhoosides saakide ja toodangute suurendamiseks ning sellega elanikkonnale toiduainete ja tööstusele toorainete külluse loomiseks, kolhooside ühis-

majapidamiste igakülgseks tugevdamiseks ning kolhoosnikute heaolu edasiseks tõstmiseks.

Traktoriijaamade vastutusrikkad ülesanded võitluses põllumajandusliku tootmiskultuuri tõstmise eest. Traktoriijaamade juhtiv osa kolhooside organisatsioonilisel ja majanduslikul tugevdamisel, põllumajanduskultuuride saakide suurendamisel ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmisel. Põllumajanduslike tööde üha laiaulatuslikum mehhaniseerimine. Traktoriijaamade- ja kolhooside vahelised lepingulised kohustused. Lepingute tähtajalise täitmise, tööde kvaliteedi ja ulatuse kontrollimine. Traktori- ja põllundusbrigaadi koostöö võitluses saakide suurendamise eest. Parimate traktoribrigaadide kogemusi tiheda koostöö loomisel põllundusbrigaadidega. Mehaanilise ja hobuveojõu kooskõlastatud rakendamine põllumajanduses. Põllutööde kvaliteedi kontrollimise organiseerimine.

Traktoribrigaadi teenindamine kolhoosi poolt.

3. teema.

Kolhooside järjekordsed ülesanded põllumajanduskultuuride saakide suurendamisel ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmisel. Põllumajanduses peituvate sisemiste reservide ärakasutamine. Teaduse saavutused ja eesrindlaste kogemused — 10 tundi.

Kolhooside organisatsiooniline ja majanduslik tugevdamine. Kolhoosi ühismajapidamise mitmekülgne arendamine. Saakide ja toodangute tõstmine koos külvipindade laiendamise ja loomade arvu suurendamisega. Tööviljakuse tõstmise võimalusi põllumajanduses. Põllumajandustoodangu kvaliteedi tõstmine.

Nõukogude põllumajandusteaduse saavutuste ning eesrindlaste kogemuste laialdane juurutamine kolhooside tootmisse. Traktoriijaamade juhtiv osa selle ülesande täitmisel.

Sisemiste reservide ja ressursside mobiliseerimine saakide ja toodangute tõstmiseks.

Rajooni (vabariigi) eesrindlaste saavutusi — sisemiste reservide ärakasutamisel.

Kohalike väetiste kasutamine kolhoosis. Laudasõnnikuga väetamise plaani täitmine ja ületamine. Virts kui väärtuslik

väetis. Laudasõnniku rikastamine fosforiidi ja teiste mineraalväetistega. Sõnniku-turbakomposti valmistamine ja kasutamine. Virtsu kasutamine kompostide valmistamisel.

Superfosfaadi viimine külviridadesse koos teraviljaseemnega. Granuleeritud ja orgaanilis-mineraalsete granuleeritud väetiste kasutamine. Orgaaniliste ja mineraalsete väetiste koos kasutamine.

Teraviljade pealtväetamine ja äestamine.

Uute rajoonitud saagirikaste sortide juurutamine kolhoosides ning selle abinõu rakendamise tulemusena saadud enamsaagid. Uleminek täielikule sordiseemnetega külvile kui võimas abinõu saakide suurendamiseks.

Risti- ja kitsarealine külv. Vahelharitavate kultuuride ruut-pesitikülv. Hooldamistöõde laialdane mehhaniseerimine ruut-pesiti külvi korral.

Jaroviseerimine. Seemnevilja külvieelne soojendamine ja õhustamine. Künnikihi süvendamine koos orgaaniliste ja mineraalväetiste andmisega. Sügavküund.

Kolhooside varustamine omakasvatatud mitmeaastaste heintaimede seemnetega kui tähtsamaid tingimusi heinavälja-külvikordade sisseviimiseks ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmiseks. Seemneheina õigeaegne koristamine.

Kohalikele tingimustele vastava agrotehniliste abinõude kompleksi rakendamine.

4. teema.

Abinõud põllumajanduse edasiarendamise riikliku plaani täitmiseks — 10 tundi.

Abinõude väljatöötamine kolhoosis riikliku plaani täitmise kindlustamiseks põllumajanduskultuuride viljakuse ja kogusaakide ning loomade üldarvu ja produktiivsuse tõstmisel. Kultuuride õige paigutus külvikorras. Maaviljeluse heinaväljasüsteemi põllu- ja söödakülvikorrad.

Riikliku plaani täitmiseks sisemiste reservide väljaselgitamine ja ärakasutamine. Eesrindlaste kogemuste juurutamise plaani väljatöötamine ning selle elluviimine, kohandult kolhoosi kohalikele tingimustele.

Saakide ja loomade arvu suurendamiseks ning nende produktiivsuse tõstmiseks ettenähtud abinõude plaani täitmise organiseerimine ja selle kontrollimine.

Töö õige organiseerimine. Brigaad kui töö organiseerimise põhivorm. Kolhoosielu stalinlikust põhikirjast range kinnipidamine. Sotsialistliku võistluse ulatuslik arendamine. Ettevalmistamine põllumajanduslikeks näitusteks.

5. teema.

Söötade tootmine — 2 tundi.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusega „Kolhooside ja sovhooside ühisloomakasvatuse arendamise kolme aasta plaani (1949—1951) täitmise abinõudest“ rakendatud abinõud söödabaasi kindlustamiseks kolhoosides.

Püsiv ja rikkalik söödabaas on kolhoosi ühisloomakasvatuse õige organiseerimise alus.

Söödabaasi mõiste. Peamised abinõud lühikese aja jooksul ühisloomakasvatusele kindla ja rikkaliku söödabaasi loomisel.

Väikeste kolhooside liitumine ja seoses sellega kolhooside võimaluste suurenemine söötade tootmise alal.

Ühisloomakasvatuse arendamise kolme aasta plaaniga esiletõstetud küsimused söödabaasi avardamise ja kindlustamise alal kolhoosides.

Traktorijaamade osatähtsus söötade tootmise organiseerimisel ja söötade varumise mehhaniseerimisel kolhoosides. Looduslikud söödakõlvikud ja nende osatähtsus. Niitude ja karjamaade saakide järsk tõstmine looduslike söödakõlvikute parandamisega on tähtsaks reserviks söödakoguste suurendamisel. Kultuurheina-kasvatuse arendamine kui tähtis abinõu mullaviljakuse tõstmisel, põllumajanduskultuuride viljakuse suurendamisel ja loomakasvatusele kindla söödabaasi loomisel. Nõukogude agronoomiateaduse ja eesrindlaste saavutusi suurte heina- ja söödakultuuride saakide kasvatamisel ning eesrindlike töömetodite juurutamisel tootmisse.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus põllumajanduse eesrindlastele sotsialistliku töö kangelase nimetuse andmise kohta ja nende autasustamise kohta NSV Liidu ordenite ja medalitega sööda- ja silokultuuride, ühe- ja mitmeaastaste heinte ning looduslikelt heinamaadelt suurte saakide saavutamise eest.

Niitude ja karjamaade parandamine — 14 tundi.

Looduslike söödakõlvikute iseloomustus. Heina- ja karjamaade tüübid. Madalad, üleujutuvad ja kuivad niidud. Niidu taimestiku botaaniliste põhirühmade iseloomustus (kõrrelised, liblikõielised, muud taimed).

Mitmeaastaste rohtsete taimede bioloogiline iseloomustus. Söödataimede nõuded ümbritseva keskkonna — mulla soojus- ja vee-õhurežiimi, toiterežiimi jne. — suhtes.

Niitude ja karjamaade peamised taimed antud rajoonis.

Niitude ja karjamaade põhilise ja pealtparandamise mõisted. Niidu-karjamaa söödakülvikorrad. Looduslike kõlvikute kasutuselevõtmine niidu-karjamaa külvikordades. Kamara kündmine ja harimine, randaalimine, rullimine ja uue heinakamara loomine.

Niidu- ja põlluperiood niidu-karjamaa söödakülvikorras. Kultuuride järjestus. Niidu- ja põlluperioodi kestus niidu-karjamaa söödakülvikorras.

Niitude ja karjamaade parandamine väljaspool söödakülvikorda.

Uue heinakamara loomise agrotehnika. Heinaseemnesegude koostis ja külvinormid kultuurniitude ja -karjamaade rajamiseks. Külviajad, -viisid ja -tehnika. Heinaseemne külvid kattevilja alla ja katteviljata.

Väetussüsteemid ja kultuurniitude hooldamine. Väetiste mõju rohumaade taimestiku botaanilisele ja keemilisele koostisele. Kohalike ja mineraalväetiste kasutamine rohumaadel. Umbrohtude-tõrje, rullimine, heinaseemnete täiendav külvamine, niitude ratsionaalne kasutamine.

Võsastunud maade kasutuselevõtmine niitude ja karjamaade rajamiseks. Nende kiirendatud kultuurseisundisse viimine. Puhastamine, harimine, täiendav seemnete külvamine.

Niitude ja karjamaade pealtparandamine. Madalate ja üleujutavate niitude hooldamisviise. Veerežiimi reguleerimine. Võsa, kändude, mätaste ja kivide eemaldamine. Rohukamara hooldamine. Väetamine, umbrohtude-tõrje ja täiendav heinaseemne külvamine pealtparandamisel.

Heintaimede seemnekasvatus.

Tutvumine niidu- ja karjamaa tüüpidega ning nende pa-
randamise abinõudega kolhoosis. Niitude ja karjamaade
põhiliste taimede tundmaõppimine. Niidu-karjamaade külvi-
kordadega tutvumine. Niidu-karjamaa külvikordade jaoks
seemnesegude koostamine ja külvinormi arvestamine.
Külvimasina seadmine mitmeaastaste heinaseemnete kül-
viks. Väetiste arvestamine rohumaade väetamiseks. Niitude
hooldamiseks kasutatavate masinatega tutvumine.

7. teema.

Põldheinakasvatus — 8 tundi.

Mitmeaastastest liblikõielistest ja kõrsheintest koosneva
põldheina kasvatamise vajalikkus. Antud rajoonile sobiv
mitmeaastase põldheina liigiline koostis. Mitmeaastase põld-
heina suurte saakide saamise tähtsus söödabaasi tugevda-
mise ja mulla viljakuse tõstmise seisukohalt.

Mitmeaastased liblikõielised heintaimed: punane ristik,
lutsern, roosa ristik, nõiahammas. Nende bioloogiline ise-
loomustus, rajoonitud sordid. Söödaväärtus.

Mitmeaastased kõrsheinad: timut, harilik aruhein, kera-
hein, aasnurmikas, soonurmikas, võsundiline punane aru-
hein, ohtetu luste, kõrge raihein. Nende bioloogiline iselo-
omustus, rajoonitud sordid. Söödaväärtus.

Mitmeaastase põldheina kasvatamise agrotehnika: mulla
ettevalmistamine, põllu puhastamine umbrohtudest, heina-
seemnete külvamine kattevilja alla ja katteviljata, väeta-
mine, heinaseemne külviaeg, külviviis ja -tehnika, heintai-
mede hooldamine ja koristamine heinaks.

Mitmeaastaste heintaimede seemnekasvatus. Kohalike
mitmeaastaste heintaimesortide tähtsus, ja vajalikkus kas-
vatada kolhoosil omale ise mitmeaastast heinaseemet. Mitme-
aastaste heintaimede seemnepõllud. Seemnepõldheina eralda-
mine. Heinaseemne saamiseks vajalikud hooldamisabinõud.
Seemnepõldheina tolmlamine mesilaste abil ja täiendav
kunstlik tolmutamine.

Seemnepõldheina koristamise, peksmise ja ristikunuttide
hõõrumise tehnika.

Uheaastased liblikõielised heintaimed: suvi- ja talivikk, pelusk, söödalupiin.

Segatise kasvatamine heinaks, haljassöödaks, siloks. Segatise külvinormid; liblikõieliste (peluski, viki) ja teraviljade vahekord segatise seemnesegus.

Uheaastaste heintaimede agrotehnika: koht külvikorras, mulla ettevalmistamine, väetamine, seemne käsitsemine, külviaeg, külviviis ja -tehnika; üheaastaste heintaimede hooldamine ja koristamine. Uheaastaste heinte seemnekasvatus kolhoosis.

Praktika — 8 tundi.

Mitmeaastase põldheina liikide ja nende sortide tundmaõppimine. Mitmeaastase põldheina saagi tõstmise agrotehniliste võtetega praktiline tutvumine: õige heinaseemne külvamine, külvide hooldamine, kadudeta heinaseemne koristamine, peksmine ja ristiku seemnenuttide hõõrumine. Uheaastaste heintaimeliikide ja nende sortide tundmaõppimine.

8. teema.

Mahlakate söötade kultuurid — 6 tundi.

Mahlakate söötade tähtsus ühisloomakasvatuse produktiivsuse tõstmisel. Mahlakad söödad: juurviljad, kartul, silo ja silokultuurid.

Söödajuurviljad: peet, kaalikas, naeris, porgand. Rajoonitud sordid, nende bioloogiline ja majanduslik iseloomustus. Suurte juurviljasaakide kasvatamise agrotehnika: koht farmilähedases söödakülvikorras või niidukülvikorras, mulla ettevalmistus, kohalike ja mineraalväetiste andmine, külviaeg ja -viisid, istikute kasutamine, hooldamine ja pealtväetamine, koristamine. Juurviljade paigutamine ja säilitamine hoidlates ja kuhilates. Söödajuurviljade seemnekasvatuse peamisi võtteid. Söödanaeri kasvatamine soouudismaal.

Paremad kartulisordid. Söögi- ja tööstuskartuli sortimisel saadud peenete ja vigastatud kartulimugulate kasutamine söödaks. Peamised agrotehnilised võtted kartuli kasvatamisel. Suurte kartulisaakide kasvatamine. Loomasöödaks ettenähtud kartulite paigutamine ja säilitamine.

Silokultuurid: päevalill, söodakapsas, mais, maapirn jt. Rajooneitud sordid, nende bioloogiline ja majanduslik iseloomustus. Silokultuuride suure haljasmassisaagi saamise agrotehnilised võtted: koht farmilähedases söodakülvikorras või niidukülvikorras, mulla ettevalmistamine, väetamine, külviajad ja -viisid, hooldamine, siloks koristamise ajad ja koristamistehnika. Söodakapsa seemnekasvatus.

Praktika — 8 tundi.

Söödajuurviljad ja silokultuurid ning nende sortide tundmaõppimine näidiste varal. Suurte juurvilja-, kartuli- ja silokultuuride saakide kasvatamise agrotehniliste võtetega praktiliselt tutvumine: külviviisid, istikute kasvatamine ja istutamine (ruut-pesiti külviviis, mis võimaldab mitme mahlaka söodakultuuri hooldamise mehhaniseerimist), hooldamine ja saagi koristamine. Praktilised tööd juurviljade ja kartuli paigutamisel säilitamiseks hoidlatesse või kuhilatesse.

9. teema.

Söödateravilja tootmine — 4 tundi.

Jõusöödad ja nende tähtsus põllumajandusloomade söötmisel. Tera- ja kaunviljade kasutamine jõusöödana (kaer, oder, pelusk, vikk, uba, segavili jt.). Segavilja ja kaunviljade kasvatamine valgurikka söödana.

Toiteainetesisaldus söödateraviljades. Kasvatamise tingimuste ja koristamisaja mõju söödateraviljade toiteainete sisaldusele. Suurte söödateraviljasaakide kasvatamise peamised agrotehnilised võtted. Ühisloomakasvatuse tarbeks söödateraviljafondi moodustamine pärast kolhoosi teravilja riiklike müügikohustuste täitmist ja seemnefondi ning kindlustusfondi moodustamist.

Praktika — 6 tundi.

Kolhoosis kasvatatavad ja perspektiivis ettenähtud põllu- ja söodakülvikordade kaunvilja- ja kõrsviljakultuuride liikide erinevuste tundmaõppimine. Segavilja seemnesegude koostamine (kaera, peluski ja viki õige vahekorra määramine).

Suurte teraviljasaakide kasvatamise põhiliste agrotehniliste võtetega tutvumine (külviivisid, hooldamisvõtted, teravilja koristamine ja terade puhastamine).

10. teema.

Loomade karjatamine ja haljassöödakonveier — 6 tundi.

Haljaskonveieri tähtsus. Haljassööda toiteväärtus. Haljassööt kui kõige vitamiinirikkam sööt.

Karjamaa tüübid, nende iseloomustus. Kultuurkarjamaad. Karjamaade kasutamise kestus, karjamaa produktiivsus.

Söödabilansi koostamine suveperioodiks ja karjamaade jaotamine üksikute loomaliikide ja nende toodangurühmade vahel.

Karjamaa õige kasutamine ja karjatamise tehnika. Kopliviisiline karjatamise süsteem. Koplite arv, nende pindalad ja kasutamise järjekord.

Päevakord karjatamise ajal.

Karjamaade korrastamine (karjateede, joogikohtade, ööbimiskoplite ja lüpsiruumide rajamine).

Looduslike karjamaade toodanguvõime tõstmine pealtparandamise teel.

Haljaskonveier kui abinõu kolhoosi ühiskarja kindlustamiseks haljas- ja mahlakate söötadega varakevadest kuni hilissügiseni. Haljaskonveieri organiseerimine.

Niidu-karjamaa ja farmilähedaste söödakülvikordade tähtsus haljaskonveieri moodustamiseks. Looduslike karjamaade ja heinamaade ädala kasutamine. Kultuuride valik haljaskonveieris (segatis, põldhein, haljasrukis, mesik, söödakapsas jt.).

Kultuuride külviajad haljaskonveieris.

Haljaskonveieri näidis-skeemid. Karja suvine laagriiviisiline pidamine karjamaal ühes haljaskonveieri kasutamisega.

Praktika — 8 tundi.

Tutvumine söödabilansi koostamisega suviseks perioodiks. Karjamaade jaotamine kopliteks ja nende kasutamise plaani koostamine. Haljaskonveieri organiseerimine ja skeemid kolhoosi farmide jaoks.

11. teema.

Heinategemine — 4 tundi.

Haljassöötade kaks säilitamisviisi talveks — kuivatamine ja sileerimine.

Heina tähtsus põllumajandusloomade söödaratsioonis. Heina kvaliteedi sõltuvus koristamisprotsessist. Kõrgekvaliteedilise heina saamiseks parimad ühe- ja mitmeaastaste heintaimede niitmisajad.

Muutused, mis toimuvad niidetud heinas kuivatamise tagajärjel. Abinõud, mis väldivad toitainete ja vitamiinide kadu heintes koristamise ajal.

Heinateo mehhaniseerimine. Kasutatavate heinakoristusmasinate süsteemid.

Heinategemise organiseerimine ja traktorijaama heinakoristusmasinate kasutamine kooskõlastatult kõigi põllundusbrigaadide ja söödatootmisbrigaadi töödega.

Parimaid heinategemisvõtteid, mis kindlustavad väärtusliku heina ka muutlikel, vihmastel ilmadel. Vitamiinheina varumine.

Heina paigutamine säilitamiseks küünidesse, kuhjadesse ja kuhilatesse.

Praktika — 4 tundi.

Mitmesuguste näidiste varal heina väärtuse tundmaõppimine ja kvaliteedi määramine. Heinatööde koristamisplaani koostamine. Õigeaegse heinategemisega tutvumine alates niitmisest kuni kuhjapanekuni. Tutvumine heinakoristusmasinatega.

12. teema.

Söötade sileerimine — 6 tundi.

Silosööda tähtsus söödabaasi tugevdamisel ja kõigi loomaliikide, eriti aga piimakarja produktiivsuse tõstmisel.

Söötade sileerimisel toimuv mikrobioloogiline protsess. Tingimused, mis on vajalikud heaks piimhappe käärimiseks sileeritavas söödas. Kergesti sileeruvad, raskesti sileeruvad ja mittesileeruvad taimed, nende segude kasutamine sileerimisel. Haljasmassi niiskus sileerimisel. Nõuded silohoidlate suhtes ja nende paigutus. Põhilised silohoidlate tüübid: silo-

tornid, pooltornid, vooderdisega silokraavid ja -augud. Nende õige ehitamine ja loobumine vooderdisteta muldkraavidest ja -aukudest. Savi- ja turbakattega maapealsed silokuhilad.

Toormaterjal sileerimiseks: silokultuurid, külvatud ja looduslikult kasvavad heintaimed, põllundusest ja köögiviljandusest saadavad jäätmed. Sileeritavate taimede peenestamise vajalikkus. Söötade sileerimise mehhaniseerimine. Eesrindlike traktorijaamade kogemusi söötade sileerimise mehhaniseerimisel. Sileerimistöõde organiseerimine (töötamine tunnigraafiku alusel jne.). Kõigi tööde kooskõlastamine: silokultuuride niitmine ja kohene silohoidlate juurde vedamine; silotaimede peenestamine silovalmistamisel; silomassi kinnitampimine, kohene silomassi katmine.

Kapsa-, peedi- ja köögiviljapealsete sileerimise iseärasusi. Kartulipealsete sileerimine segus aganatega. Kartuli ja juurviljade sileerimise iseärasusi.

Silo valmistamine sigadele ja noorloomadele.

Valmistatud silo hulga arvestamine. Silo väljavõtmine ja kasutamine. Silohoidlate hooldamine pärast silo ärakasutamist.

Praktika — 6 tundi.

Silohoidlate tüüpide tundmaõppimine. Silotaimede peenestamise masinate tundmaõppimine. Mitmesuguse kvaliteediga silo hindamine, puuduste kindlaksmääramine silo valmistamisel ja nende kõrvaldamine. Valmistatud silo kaalu määramine. Silo õige väljavõtmine.

13. teema.

Söötade arvestus ja säilitamine — 2 tundi.

Heina koristusküpsuse kindlaksmääramine. Heinasaagi õige säilitamise organiseerimine. Kuhjade ja kuhilate nõuetekohane tegemine. Heinte hooldamine säilitamise ajal. Heinte arvelevõtmine mahumõõdu alusel ja kaalumise teel.

Õlgede ja aganate kogumine ja säilitamine. Õlgede ladumine kuhilatesse. Aganate säilitamisviisid.

Koresöötade kuupmeetri kaalud.

Kartulite ja juurviljade säilitamine hoidlates. Kartulite ja juurviljade õige säilitamise organiseerimine kuhilates. Kar-

tulite ja juurviljade kaalu kindlaksmääramine mahu järgi. Kuhjade, kuhilate ja söödaheidlate kaitse. Söötade vastuvõtmise ja väljaandmise kord hoiukohast.

Praktika — 4 tundi.

Tööd kuhjade ja kuhilate õigesti ladumisel. Heinte ja õlgede kaalu kuhjades ning juurviljade kaalu kuhilates kindlaksmääramine mahu järgi.

14. teema.

Töö organiseerimine söötade tootmisel ja lisatöötasu — 10 tundi.

Töö organiseerimise eelised seoses väikeste kolhooside liitumisega.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 668, 16. juulist 1948. a. „Abinõudest töö organiseerimise, tööjõudluse tõstmise ja töötasu maksmise korra parandamiseks Eesti NSV kolhoosides“.

Kolhoosi alaline tootmisbrigaad kui põhiline ja peamine artellilise töö organiseerimise vorm.

Abinõud alaliste tootmisbrigaadide igakülgeks kindlustamiseks. Brigadiiri osatähtsus. Põllundus-, söodatootmis-, loomakasvatus- ja traktoribrigaadi tööde kooskõlastamine. Söodatootmisbrigaadi organiseerimine. Söodatootmisbrigaadi koosseis. Söodatootmisbrigaadi töö kõigi söödakülvikorra pindalade harimisel, mahlakate söötade kasvatamisel, heinategemisel, silo valmistamisel, söödakultuuride, ühe- ja mitmeaastaste heintaimede seemnekasvatamisel.

Tootmisvahendite kinnistamine söodatootmisbrigaadile. Traktori- ja söodatootmisbrigaadi töö seostamine. Söodatootmisbrigaadi töö planeerimine. Aasta tootmisülesanne. Eesrindlike kolhooside söodatootmisbrigaadide töökogemusi.

Töönormid söötade tootmisel. Uute progressiivsete töönormide kindlaksmääramine. Töoarvestus ja töötasu. Lisatöötasu söödajuurviljade ja silokultuuride viljakuse plaani ületamise eest.

Lisatöötasu heinte saagiplaani ületamise eest. Sotsialistliku võistluse organiseerimine.

7a

1.-

TASUTA

A-19163

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00448086 1